

## CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2023/2142

### CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2023/2142 van:

A., wonende te B.,

appellant, klager in eerste aanleg,  
tegen

C., (voorheen) verzekeringsarts, (destijds) werkzaam te D.,  
verweerder in beide instanties,

gemachtigde: mr. R.J. Peet, verbonden aan VvAA Legal te Utrecht.

#### 1. Verloop van de procedure

A. – hierna klager – heeft op 9 augustus 2023 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle tegen C. – hierna de verzekeringsarts – een klacht ingediend. Bij beslissing van 29 augustus 2023, onder nummer Z2023/5909, heeft de voorzitter van dat college de klacht kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. Klager is op tijd in beroep gekomen tegen deze beslissing. De verzekeringsarts heeft een verweerschrift in beroep ingediend. Op 16 mei 2024 heeft het Centraal Tuchtcollege nog een brief ontvangen van klager (brief van 13 mei 2024 met bijlagen).

De zaak is op de openbare zitting van het Centraal Tuchtcollege van 3 juni 2024 tegelijk behandeld met de zaken C2023/2141, C2023/2143 en C2023/2144. De zaken zijn niet gevoegd. Op de zitting zijn verschenen klager, en namens de verzekeringsarts is verschenen mr. Peet. Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht.

Klager heeft dat gedaan aan de hand van spreek aantekeningen die hij aan het Centraal Tuchtcollege en de wederpartij heeft overhandigd.

#### 2. Beslissing in eerste aanleg

De voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege heeft het volgende overwogen en geoordeeld:

##### “2. DE OVERWEGINGEN

De voorzitter verwijst naar artikel 51 van de Wet BIG, waarin het beginsel van ‘ne bis in idem’ is neergelegd. Dit artikel bepaalt dat niemand andermaal tuchtrechtelijk kan worden berecht ter zake van enig handelen of nalaten waarover te zijnen aanzien een onherroepelijk geworden eindbeslissing is genomen.

Klager heeft eerder tuchtklachten ingediend tegen deze verzekeringsarts, namelijk op 4 maart 2019 en op 30 mei 2022. Deze klachten gingen, net als nu, over een door de verzekeringsarts in 2019 opgestelde verzekeringsgeneeskundige rapportage en hebben geleid tot beslissingen van het tuchtcollege van 8 augustus 2019 en 29 juli 2022. Die beslissingen zijn onherroepelijk geworden door het intrekken van het daartegen gerichte beroep op 19 mei 2020 en het niet-ontvankelijk verklaren van het daartegen gerichte beroep bij beslissing van 25 mei 2023. Dit betekent dat er al een

onherroepelijk geworden tuchtrechtelijke eindbeslissing is genomen over het handelen waarover klager nu klaagt. Klager kan dan ook niet opnieuw klagen over de wijze van handelen van de verzekeringsarts in 2019. Dat klager zijn klachten nu enigszins anders heeft geformuleerd doet daaraan niet af. Dat betekent dat klager in de voorliggende klacht niet-ontvankelijk is.”

### 3. Beoordeling van het beroep

#### Omvang van het beroep

3.1 Klager heeft in beroep beroepsgronden geformuleerd tegen de procedure die de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege heeft gevolgd en tegen de inhoud van de voorzittersbeslissing. Klager wil met zijn beroep bereiken dat de voorzittersbeslissing door het Centraal Tuchtcollege wordt vernietigd en dat er opnieuw naar zijn klacht wordt gekeken.

3.2 De verzekeringsarts heeft gemotiveerd verweer gevoerd en verzoekt het Centraal Tuchtcollege primair om klager niet-ontvankelijk te verklaren in zijn klacht, en subsidiair om het beroep van klager te verwerpen.

#### Beoordeling van het beroep

3.3 De voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege heeft overwogen dat de klachten die klager eerder heeft ingediend tegen de verzekeringsarts, namelijk op 4 maart 2019 en op 30 mei 2022, net als nu over een door de verzekeringsarts in 2019 opgestelde verzekeringsgeneeskundige rapportage gaan. Omdat er al een onherroepelijk geworden tuchtrechtelijke eindbeslissing is genomen over het handelen waarover klager nu klaagt, kan hij volgens de voorzitter niet opnieuw klagen over de wijze van handelen van de verzekeringsarts in 2019. De vraag die in beroep moet worden beantwoord is of de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege terecht tot het oordeel is gekomen dat de op 9 augustus 2023 door klager ingediende tuchtklacht tegen de verzekeringsarts niet-ontvankelijk is wegens strijd met het beginsel van ne bis in idem.

3.4 Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat klager op 4 maart 2019 een klacht tegen de verzekeringsarts heeft ingediend over een rapportage van 30 januari 2019. Die klacht is door het Regionaal Tuchtcollege kennelijk ongegrond verklaard (G2019/18). Deze beslissing is onherroepelijk geworden door het intrekken van het daartegen gericht beroep op 19 mei 2020. Daarna heeft klager op 30 mei 2022 een klacht ingediend, die ging over een door de verzekeringsarts opgesteld rapport van 12 juni 2017. In die zaak is klager door het Regionaal Tuchtcollege niet-ontvankelijk in zijn klacht verklaard, omdat hij zijn klacht onvoldoende had onderbouwd. Het Centraal Tuchtcollege heeft klager in het daartegen gericht beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat hij zijn beroepsgronden onvoldoende duidelijk heeft gemaakt (C2022.1643).

3.5 In de zaak die nu voorligt wordt geklaagd over het rapport van 12 juni 2017. Dat rapport is door de verzekeringsarts opgemaakt nadat hij klager op verzoek van de gemeente heeft gezien voor een beoordeling arbeidsbeperking.

Gelet op het hiervoor onder 3.4 beschreven verloop, overweegt het Centraal Tuchtcollege dat niet is gebleken dat eerder inhoudelijk is beslist op de klacht over het rapport uit 2017, en dat reeds daarom de bestreden voorzittersbeslissing niet in stand kan blijven.

3.6 De Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) bepaalt in artikel 73 lid 9, dat indien het Centraal Tuchtcollege tot het oordeel komt dat de in eerste aanleg gegeven beslissing niet kan worden gehandhaafd, het deze beslissing vernietigt en de zaak zelf afdoet. In dit geval zou dat betekenen dat niet twee maar één instantie de klacht inhoudelijk beoordeelt. Het Centraal Tuchtcollege zal de zaak daarom terugverwijzen naar het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle, om alsnog

inhoudelijk op de klacht over het rapport uit 2017 te oordelen.

#### 4. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

vernietigt de beslissing waarvan beroep en opnieuw rechtdoend:

wijst de zaak terug naar het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle om alsnog de klacht te behandelen.

Deze beslissing is gegeven door: C.H.M. van Altena, voorzitter;

J. Legemaate en A.R.O. Mooy, leden-juristen en W.A. Faas en E.H. Groenewegen, leden-beroepsgenoten en E. van der Linde, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 10 juli 2024.

Voorzitter w.g. Secretaris w.g.